

Łódź, 6 lutego 2017 r.

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 7 listopada 2016 roku w składzie uzupełnionym pismem z dnia 5 grudnia 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów na podstawie Ustawy art. 18a ust. 5, z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852), w sprawie:

przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Ryszarda Koczury, wszczętego w dniu 9 września 2016 r. w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie mikrobiologia

§ 1

Komisja, działając zgodnie z ww. ustawą, w oparciu o rozporządzenie MNiSW z dnia 22 września 2011 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200) i stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 roku (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), na posiedzeniu w dniu 6 lutego 2017 roku, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym, **jednomyślnie podjęła uchwałę popierającą wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie mikrobiologia Panu dr. Ryszardowi Koczurze** – adiunktowi w Zakładzie Mikrobiologii Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego.

Przewodnicząca Komisji	Prof. dr hab. Anna Skorupska
Sekretarz Komisji	Prof. dr hab. Katarzyna Lisowska
Recenzent Komisji	Prof. dr hab. Izabela Święcicka
Recenzent Komisji	Prof. dr hab. Dariusz Bartosik
Recenzent Komisji	Dr hab. Paweł Stączek, prof. nadzw. UŁ
Członek Komisji	Dr hab. Katarzyna Potrykus
Członek Komisji	Prof. dr hab. Magdalena Mikołajczyk-Chmiela

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Łódź, 6 lutego 2017 r.

Załącznik

do Uchwały podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 7 listopada 2016 r. w składzie uzupełnionym pismem z dnia 5 grudnia 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w celu przeprowadzenia postępowania o nadanie dr. Ryszardowi Koczurze stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie mikrobiologia.

Komisja zapoznała się ze wszystkimi dokumentami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr. Ryszarda Koczury: (1) kopią dyplomu doktora nauk biologicznych w zakresie biologii-mikrobiologii, (2) autoreferatem w języku polskim i angielskim, (3) wykazem opublikowanych przez Habilitanta prac naukowych, (4) informacjami o osiągnięciach dydaktycznych, popularyzatorskich oraz o współpracy naukowej, (5) publikacjami stanowiącymi wskazane przez Habilitanta osiągnięcia naukowe wraz z oświadczeniami współautorów prac oraz wybranymi pozostałymi pracami Habilitanta, jak również recenzjami przygotowanymi przez recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym: **prof. dr hab. Izabelę Świącicką, prof. dr hab. Dariusza Bartosika i dr hab. Pawła Stączka, prof. nadzw. UŁ** oraz opiniami członków Komisji, **dr hab. Katarzyny Potrykus i prof. dr hab. Magdaleny Mikołajczyk-Chmieli**. Komisja stwierdziła, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 665, poz. 595, ze zmianami Dz.U. z 2055 r. Nr 164, poz. 1365, Dz.U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz.U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455) i od strony formalnej nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Wszystkie przedstawione recenzje oraz opinie członków Komisji zawierające ocenę osiągnięcia naukowego dr. Ryszarda Koczury, stanowiącego cykl spójnych tematycznie sześciu publikacji, ocenę dorobku naukowego oraz aktywności dydaktycznej i popularyzatorskiej są pozytywne i kończą się poparciem wniosku dr. Ryszarda Koczury o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie mikrobiologia.

Sylwetka Habilitanta

Dr. Ryszard Koczura jest absolwentem Wydziału Biologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W 1996 r. ukończył studia magisterskie na kierunku biologia i przedstawił pracę dyplomową „*Wytwarzanie sideroforów przez środowiskowe szczepy Vibrio spp. wyhodowane z wody*”

Bałtyku”, przygotowaną pod kierunkiem prof. dr hab. Krystyny Włodarczak. Na tej samej uczelni Habilitant w ramach studiów doktoranckich (1996 - 2001 r.), uzyskał stopień doktora nauk biologicznych w zakresie biologii – mikrobiologii. Pracę doktorską pt. „*Pozyskiwanie żelaza przez pałeczki Escherichia coli i Klebsiella pneumoniae wyhodowane z materiałów pobranych od chorych ludzi*” realizował pod kierunkiem prof. dr hab. Adama Kaznowskiego. Od 2001 r. do chwili obecnej, dr R. Koczura jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Mikrobiologii Wydziału Biologii UAM w Poznaniu.

Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci spójnego tematycznie cyklu publikacji

Na osiągnięcie naukowe dr. Ryszarda Koczury zatytułowane „**Integrony bakterii Gram-ujemnych występujących w wodach powierzchniowych**” składa się cykl 6 oryginalnych prac naukowych opublikowanych w czasopismach z listy JCR w latach 2012-2016. Prace te zostały opublikowane w czasopismach: *Science of the Total Environment*, *Microbial Ecology*, *Letters in Applied Microbiology*, *Journal of Applied Microbiology*, *Current Microbiology* o wartościach IF od **1,519 do 3,258**. Sumaryczny IF wymienionych publikacji wynosi **14,942**, a liczba punktów MNiSW **180**. Prof. P. Stączek w recenzji stwierdza, że: „Wartość współczynnika oddziaływania (IF) poszczególnych czasopism, w których ukazały się te prace jest na średnim poziomie”. Zdaniem prof. I. Świącickiej: „Wziąwszy pod uwagę, iż tematyka badawcza Habilitanta dotyczy mikrobiologii środowiska, łączna wartość IF czasopism, w których opublikowano prace osiągnięcia należy uznać za wysoką... Trzy prace z sześciu, opublikowano w czasopismach o IF ponad 3. Są to dwie publikacje w prestiżowych czasopismach, jak *Microb. Ecol.*, poświęcone mikrobiologii środowiska i ekologii drobnoustrojów oraz jedna opublikowana w *Science Total Environ.*, czasopiśmie o szerszym spektrum tematycznym publikowanych artykułów”. Prace te były cytowane **55 razy**, i jak zaznacza prof. I. Świącicka: „Jednak zdecydowana większość tych cytacji przypada na pracę opublikowaną w *Science Total Environmental*, 2012 oraz *Microbial Ecology*, 2013, które są wiodące w dorobku Habilitanta i stanowią w istocie podstawę rozwoju Jego badań nad integronami bakterii Gram-ujemnych ze środowisk naturalnych. Nie bez znaczenia dla cytowalności tych prac ma prestiż czasopism gdzie ukazały się prace dr. Koczury oraz pionierski charakter badań integronów bakterii ze środowisk naturalnych”. Podobną opinię przedstawia prof. P. Stączek: „W odniesieniu do cytowanych prac oceniam ten wynik, jako dość dobry i świadczący o zainteresowaniu środowiska naukowego ich treścią, natomiast brak cytowań najnowszych pozycji można wytłumaczyć krótkim czasem ich dostępności”. Przedstawione publikacje są wieloautorskie, ale we wszystkich dr R. Koczura jest zarówno pierwszym autorem jak i autorem korespondencyjnym, co wg prof. I.

Święcickiej: „...jednoznacznie wskazuje na Jego wysoki wkład w przygotowanie każdej publikacji... Należy podkreślić, iż 80% udział w powstaniu pracy, Habilitant zgłosił aż w trzech artykułach”. Podobnie pisze **prof. D. Bartosik:** „Szacowany procentowy wkład Habilitanta w powstanie tych prac jest wysoki (wynosi, odpowiednio, 55, 65, 80, 80, 85 i 65%), co jest w zasadzie zgodne z załączonymi do Wniosku oświadczeniami współautorów. Zwracam jednak uwagę, że sumaryczny wkład wszystkich autorów w powstanie pracy nr 3 wynosi 95%”. **Prof. P. Stączek** również podkreśla, że: „...wszystkie te informacje świadczą wyraźnie o wiodącej roli Habilitanta w powstaniu przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego”. Dodatkowo **prof. D. Bartosik** podkreśla, że: „Habilitant był autorem koncepcji wszystkich prac, zaplanował też ich część doświadczalną, uczestniczył w jej realizacji, interpretował wyniki badań, napisał manuskrypty publikacji oraz prowadził dyskusję z recenzentami. Należy podkreślić, że cztery prace powstały w wyniku realizacji dwóch projektów badawczych, finansowanych ze źródeł NCN, którymi kierował Habilitant”.

Celem badań składających się na osiągnięcie naukowe dr. R. Koczury była analiza częstości występowania integronów oraz poznanie ich struktury genetycznej w szczepach drobnoustrojów Gram-ujemnych, zasiedlających wody powierzchniowe regionu Wielkopolski. **Prof. P. Stączek** stwierdza, że: „Wybór obiektu badawczego uważam za celowy i interesujący...Tematyka osiągnięcia naukowego Habilitanta jest stosunkowo jednorodna i dotyczy dwóch zbliżonych kierunków badań. Pierwszy dotyczy badań wpływu presji antropogenicznej na występowanie integronów w genomach drobnoustrojów występujących w wodach i osadach rzecznych, jeziorach chronionych i jeziorach o przeznaczeniu rekreacyjnym. Drugi zaś koncentruje się na szczepach *Escherichia coli* izolowanych z rzeki Warty i próbie poszukiwania korelacji pomiędzy obecnością integronów w ich genomach, strukturą filogenetyczną i wykazywanym potencjałem chorobotwórczym”. Według **prof. I. Święcickiej:** „Prace stanowiące osiągnięcie naukowe są tematycznie spójne i prezentują logiczny i generalnie dobrze zaplanowany ciąg analiz”. **Prof. D. Bartosik** zwraca uwagę na poznawcze i aplikacyjne znaczenie badań dr Koczury ze względu na fakt, że za narastającą oporność bakterii na antybiotyki są odpowiedzialne także bakterie środowiskowe, dotąd pomijane w badaniach. **Prof. I. Święcicka** zaznacza: „W istocie już od opisania pierwszych integronów, były one szeroko badane pod kątem przenoszonych determinant lekooporności, a badania Habilitanta w tym zakresie nie przedstawiają nowego podejścia do tego problemu. Jednakże dr Koczura odniósł analizy do środowiskowych szczepów *E. coli*, co przyczynia się do zrozumienia mechanizmów rozprzestrzeniania się chorobotwórczych szczepów lekoopornych”. W ramach badań dotyczących wpływu antropopresji na obecność integronów, dr R. Koczura analizował występowanie integronów klasy 1, 2 i 3 u bakterii heterotroficznych wyhodowanych z wody i osadu

rzeki Warty, w trzech różnych ujęciach ścieków. Habilitant wykazał, że dopływ ścieków oczyszczonych istotnie zwiększa częstotliwość występowania integronów klasy 1 u hodowlanych heterotroficznych bakterii. Wykazał także, że dopływ ścieków oczyszczonych powoduje wzrost częstości występowania oporności na niektóre antybiotyki w szczepach *E. coli*, co wynika z rozprzestrzeniania integronów klasy 1 w bakteriach wód powierzchniowych. W badaniach obecności integronów u bakterii występujących w wodach powierzchniowych jezior Wielkopolskiego Parku Narodowego, dr Koczura wykazał obecność integronów klasy 1 i 2 głównie w *E. coli*, ale także w *Aeromonas hydrophila*, *Klebsiella pneumoniae* i *Pasteurella multocida*. Podobnie jak w badaniach wód płynących, Habilitant stwierdził zależność pomiędzy występowaniem bakterii zawierających integrony a stopniem oddziaływań antropogenicznych na dane środowisko. Odnosząc się do dalszych badań Habilitanta, **prof. I Świąćicka** stwierdziła: „Dobrym uzupełnieniem realizowanych badań były analizy integronów bakterii *Enterobacteriaceae* z wód jezior wykorzystywanych rekreacyjnie. Stwierdzono niewielkie zróżnicowanie struktury genetycznej integronów *E. coli* pobranych w tych jeziorach oraz, tak jak poprzednio wykazano zależność pomiędzy stopniem presji antropogenicznej a występowaniem integronów. **Prof. M. Mikołajczyk-Chmiela** w swojej opinii podkreśliła, że: „Ważnym celem badawczym dr R. Koczury w przedstawionym cyklu była ocena potencjału chorobotwórczego izolatów *E. coli*.Autor wykazał zależność pomiędzy obecnością integronów klasy 1 w genomie bakterii a zwiększoną częstością genów wirulencji”. Zdaniem **prof. I. Świąćickiej**: „Wartość tych analiz wzrasta, gdy weźmiemy pod uwagę, że zostały przeprowadzone na dużej liczbie izolatów”. Podobnie **prof. D. Bartosik** pisze: „Dzięki wykorzystaniu w badaniach dużej liczby szczepów bakteryjnych oraz przeprowadzeniu szczegółowych analiz porównawczych uzyskano dane, dające ogólne wyobrażenie o rozpowszechnieniu integronów w bakteriach zasiedlających analizowane środowiska wodne”. Według **prof. P. Stączka**: „...Habilitant nie wykorzystał w pełni potencjału poznawczego jaki oferują badania nad integronami, koncentrując się na analizach częstości występowania tych elementów genetycznych w populacjach różnych gatunków bakterii pochodzących z wód powierzchniowych poddanych, większej lub mniejszej, presji antropogenicznej, oraz poszukiwaniu korelacji pomiędzy obecnością integronów, a występowaniem innych cech chorobotwórczości u szczepów *E. coli*. Takie populacyjne podejście jest niewątpliwie interesujące, bowiem pozwala na śledzenie pewnych ogólnych tendencji dotyczących zróżnicowania genetycznego drobnoustrojów w poszczególnych środowiskach, jednakże tego typu badania w dużej mierze były już wcześniej prowadzone przez innych pracowników naukowych macierzystej jednostki dr. Koczury na innych szczepach, stąd też trudno mówić o nowatorskim sposobie podejścia do tego zagadnienia. Ponadto, na podstawie uzyskanych wyników, Habilitant sformułował szereg spostrzeżeń o dość ogólnym, często dość oczywistym

charakterze, zabrakło mi natomiast wyciągnięcia bardziej syntetycznych wniosków”. Jednocześnie **prof. P. Stączek** zaznacza że: „Kompleksowe podejście do poszukiwania integronów, nie tylko w obrębie bakterii hodowlanych, ale również na poziomie metagenomu wód i osadów rzecznych, uważam za ciekawe podejście doświadczalne”. **Prof. I Świącicka** pisze „...chciałabym zwrócić uwagę na brak konsekwencji odnośnie zakresu badań przeprowadzonych w poszczególnych etapach. I tak, we wszystkich etapach analizowano bakterie hodowlalne, ale jedynie dla wód rzecznych wykonano dodatkowo analizy metagenomu. Analizy w ujęciu sezonowym wykonano dla wód rzecznych oraz jezior rekreacyjnych, wykazując częstsze występowanie bakterii z rodziny *Enterobacteriaceae* z integronami wśród szczepów izolowanych w miesiącach chłodniejszych. Niestety nie analizowano zmienności sezonowej występowania integronów wśród izolatów z jezior z obszaru objętego ochroną, co mogłoby dać wiele interesujących danych, szczególnie w odniesieniu do Jeziora Łódzko-Dymaczewskiego, z racji jego położenia na granicy Drawieńskiego Parku Narodowego. Niemniej chciałabym zwrócić uwagę, iż badania zaprezentowane przez dr. Koczurę odnoszące się do oddziaływań antropogenicznych i środowiskowych na częstotliwość występowania integronów, wskazują na istotny rozwój warsztatu badawczego Habilitanta”. Oceniając techniki analityczne stosowane przez Habilitanta, **prof. Stączek** pisze: „Habilitant posługiwał się dość ograniczoną liczbą technik analitycznych, obejmujących obok podstawowych procedur mikrobiologicznych zaledwie kilka odmian PCR. Z kolei na wyróżnienie zasługuje rozległa analiza bioinformatyczna i statystyczna uzyskanych wyników”. Zdaniem **prof. P. Stączka**: „Pomimo przedstawionych powyżej uwag, sądzę, że przedłożone przez dr. R. Koczurę osiągnięcie naukowe, w powstaniu, którego miał niewątpliwie wiodący udział, stanowi wkład w rozwój wiedzy”, a **prof. M. Mikołajczyk-Chmiela** stwierdza: „Badania Habilitanta mają dużą wartość poznawczą. Stanowią także ważne źródło wiedzy z zakresu epidemiologii wskazując potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. Habilitant uzyskał wartościowe wyniki, które stanowią istotne poszerzenie dotychczasowej wiedzy w zakresie tej tematyki badawczej”. Pozytywną opinię o osiągnięciu naukowym dr. Koczury wyraża również **dr hab. Katarzyna Potrykus**. W swojej recenzji **prof. D. Bartosik** pisze: „W podsumowaniu tej części recenzji stwierdzam, że przytoczone dane w pełni przekonują mnie, że przedstawiony cykl prac stanowi autorskie osiągnięcie naukowe Habilitanta. Osiągnięcie to jest spójne tematycznie i wprowadza nowe informacje do ogólnej wiedzy na temat rozpowszechnienia i struktury integronów oraz właściwości środowiskowych szczepów bakterii, które zawierają te elementy genetyczne.

W podsumowaniu: wszyscy członkowie Komisji habilitacyjnej stwierdzają, że osiągnięcie naukowe dr. R. Koczury, przedstawione w postaci spójnego tematycznie cyklu publikacji spełnia

kryteria stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie mikrobiologia.

Ocena całej aktywności naukowej

Dorobek naukowy dr. R. Koczury, poza publikacjami przedstawionymi w osiągnięciu naukowym, obejmuje współautorstwo w 19 pracach naukowych (16 prac oryginalnych i 3 przeglądowe). Wszystkie prace oryginalne opublikowano w czasopismach znajdujących się w bazie JCR, trzy prace przeglądowe zostały opublikowane w czasopismach nieindeksowanych. **Łączna wartość IF** tych publikacji wynosi **32,631**, co odpowiada **400 pkt. MNiSW**. Uwzględniając 6 prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, **sumaryczny IF** wszystkich publikacji Habilitanta wynosi **47,573**, a uzyskana **liczba punktów MNiSW 580**. Prace dr. R. Koczury cytowano **191** razy (**230** z autocytacjami), a współczynnik **Hirscha = 10**. Ponadto w skład Jego dorobku wchodzi 9 wystąpień i współautorstwo 44 doniesień posterowych, głównie na krajowych konferencjach naukowych. **Prof. I. Świącicka** zwraca uwagę na znaczną liczbę (22) prac opublikowaną przez Habilitanta w ciągu 16-letniej pracy na stanowisku adiunkta oraz dobrą cytowalność tych prac. Podobną opinię wyraża **prof. D. Bartosik**: „Są to wartości zadowalające na tym etapie rozwoju naukowego” oraz **prof. P. Stączek**: „To dobre parametry bibliometryczne, choć trzeba pamiętać, że obrona pracy doktorskiej Habilitanta odbyła się w 2001 roku”. Wszyscy Recenzenci podkreślili zbyt mały udział Habilitanta w konferencjach zagranicznych (4 postery). **Prof. D. Bartosik** zwrócił także uwagę, że: „Seminarium wygłoszone na Wydziale Biologii UAM nie powinno być ujęte w kategorii: *Wygłoszenie referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych*”.

Recenzenci i członkowie Komisji stwierdzają, że główny nurt badań i zainteresowań naukowych dr R. Koczury koncentruje się wokół zagadnień dotyczących identyfikacji i analizy integronów oraz charakterystyki szczepów antybiotykoopornych. Ponadto Jego uwaga skupiała się na realizacji badań dotyczących: systemów pozyskiwania żelaza u pałeczek *Enterobacteriaceae*, czynników wirulencji u wybranych bakterii Gram-ujemnych, identyfikacji mikroorganizmów zasiedlających różne nisze środowiskowe oraz mikrobiologicznych aspektów bioterroryzmu. Wszyscy Recenzenci podkreślają umiejętność zdobywania przez dr R. Koczurę środków finansowych na prowadzenie badań naukowych. Habilitant kierował dotąd trzema zakończonymi projektami finansowanymi przez KBN, MNiSW i NCN, z których dwa były ściśle związane z tematyką integronów. Ponadto uczestniczył, jako wykonawca w realizacji dwóch innych projektów, w tym projektu międzyuczelnianego. **Prof I. Świącicka** podkreśla, że: „Umiejętność zdobywania środków finansowych winno być, i w przypadku dr. Koczury jest, nieodłączną cechą samodzielnego

pracownika nauki....Niewątpliwie dr R. Koczura ma predyspozycje do dalszego rozwoju naukowego, samodzielnej pracy naukowej”. Jego aktywność naukowa była także wyróżniana przez macierzystą uczelnię, skutkując pięciokrotnym uzyskaniem Nagród Zespołowych I, II i III stopnia Rektora UAM.

Krytycznie o współpracy naukowej dr R. Koczury pisze **prof. I. Świącicka**: „...w przedstawionej dokumentacji nie znalazłam faktów poświadczających współpracę Habilitanta z innymi ośrodkami w kraju bądź zagranicą... Jest dla mnie niezrozumiałe, dlaczego Habilitant tak rzadko uczestniczy w konferencjach naukowych zagranicą”. Podobną opinię wyraził **prof. P. Stączek**: „Znacznie słabiej oceniam aktywność dr Koczury w zakresie nawiązywania współpracy naukowej z zewnętrznymi jednostkami naukowymi....., jeśli chodzi o współpracę międzynarodową, brak jest jakichkolwiek dowodów na taką aktywność Habilitanta. Nie uczestniczył także w żadnym zagranicznym ani krajowym stażu naukowym”, **prof. D. Bartosik**: „Niestety, cieniem na dorobku Habilitanta kładzie się brak zagranicznych staży naukowych oraz rozwiniętej współpracy naukowej z krajowymi i zagranicznymi grupami badawczymi..... Podobne uwagi dotyczą prezentacji wyników na konferencjach naukowych”, a **dr hab. K. Potrykus** w swojej opinii pisze: „ Nieco skromniej rysuje się współpraca międzynarodowa Habilitanta – tylko jedna z konferencji naukowych, w której brał udział odbyła się poza Polską; brak zagranicznych staży naukowych; brak prac naukowych z udziałem zagranicznych partnerów”. Niemniej Recenzenci podkreślają, że wiedza i dorobek Habilitanta zostały dostrzeżone przez międzynarodowe środowisko naukowe, co przejawiało się powierzeniem mu funkcji recenzenta 30 publikacji zgłaszanych do międzynarodowych i krajowych czasopism, m. in. *Water Research*, *Environmental Pollution* czy *PloS ONE*.

W podsumowaniu: Komisja stwierdza, że całkowita aktywność naukowa dr. Ryszarda Koczury spełnia wymogi ustawowe stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie mikrobiologia, a Jego dorobek naukowy wnosi wartościowy wkład w rozwój mikrobiologii środowiskowej.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Działalność dydaktyczna dr R. Koczury obejmuje prowadzenie wykładów kursowych z „Diagnostyki mikrobiologicznej” dla studentów kierunków Biologia i Biotechnologia, wykładów „Mikrobiologia sądowa i bioterroryzm” dla słuchaczy studium podyplomowego Biologia Sądowa oraz wykładu monograficznego „Bioterroryzm” dla studentów zaocznych kierunku Biologia. Habilitant prowadził także szereg różnorodnych ćwiczeń dla studentów kierunków biologicznych UAM w Poznaniu. **Dr hab. K. Potrykus** w swojej opinii podkreśla, że: „Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Pana dr Koczury jest imponujący”, a **prof. M. Mikołajczyk-Chmiela**: „Aktywność

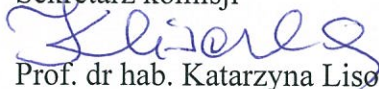
dydaktyczna i organizacyjna Pana dr R. Koczury zasługuje na uznanie”. Podobnie **Prof D. Bartosik** stwierdza, że: „Liczba zajęć z zakresu Mikrobiologii, w które zaangażowany był Habilitant jest imponująca. We Wniosku nie podano jednak, w jakim przedziale czasowym odbywały się te zajęcia”, a **prof. I. Świącicka**: „Z przedstawionej dokumentacji nie jestem w stanie wnioskować od jak dawna dr R. Koczura jest zaangażowany w prowadzenie poszczególnych przedmiotów dydaktycznych”. **Prof. D. Bartosik** zwraca uwagę na autorski charakter programów niektórych wykładów i zajęć eksperymentalnych, związanych z bioterroryzmem i diagnostyką mikrobiologiczną. **Prof. I. Świącicka** podkreśla, że: „Za ważną część działalności dydaktycznej uważam zaangażowanie Habilitanta w opiekę nad pracami licencjackimi i magisterskimi. W szczególności imponująca jest liczba prac licencjackich (n=29), którymi kierował dr. Koczura. W swoim dorobku dydaktycznym Habilitant ma też promotorstwo pięciu prac dyplomowych. Na podkreślenie zasługuje też kierowanie praktykami studenckimi”. Dr. R. Koczura pełnił również opiekę nad projektem studenta w ramach programu Erasmus. Ponadto Habilitant brał udział w pracach Komisji ds. Wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji na Wydziale Biologii UAM podczas opracowania nowych programów studiów na kierunkach Biotechnologia i Ochrona Środowiska. Za działalność dydaktyczną otrzymał nagrodę zespołową II stopnia Rektora UAM. Recenzenci stwierdzają także, że dr. R. Koczura posiada również imponujący dorobek popularyzatorski i organizacyjny. Habilitant prowadził m.in. zajęcia, wykłady i warsztaty dla młodzieży szkolnej, sprawował opiekę nad projektami naukowymi uczniów szkół licealnych, studentów Koła Naukowego Przyrodników UAM, a także uczestniczył w zajęciach organizowanych w ramach kolejnych edycji Poznańskiego Festiwalu Nauki. Jako członek komitetu organizacyjnego brał udział w przygotowaniu czterech edycji Warsztatów Naukowych Instytutu Biologii Eksperymentalnej UAM. Dr. R. Koczura jest członkiem Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów (w latach 2008-2012 pełnił funkcję Sekretarza Oddziału Poznańskiego) oraz członkiem Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych. Do osiągnięć organizacyjnych niewątpliwie należy praca dr. R. Koczury w Centrum Badań nad Terroryzmem, powołanym przez Rektora UAM w 2001 roku. Habilitant był członkiem Rady Instytutu Biologii Eksperymentalnej Wydziału Biologii UAM oraz Komisji ds. Rozwoju Wydziału Biologii UAM i Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

W podsumowaniu: recenzenci i członkowie Komisji stwierdzają, że dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz dorobek organizacyjny dr. Ryszarda Koczury odpowiadają wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie mikrobiologia.

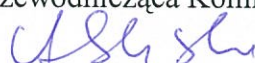
WNIOSEK KOŃCOWY

Członkowie Komisji jednomyślnie stwierdzają, że osiągnięcie naukowe zatytułowane „**Integrony bakterii Gram-ujemnych występujących w wodach powierzchniowych**” stanowi wartościowy wkład w rozwój dyscypliny mikrobiologia, a całkowity dorobek naukowy wskazuje na znaczną aktywność naukową Habilitanta. Osiągnięcia naukowe oraz dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski Habilitanta spełniają kryteria określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455). Członkowie Komisji przedkładają **Wysokiej Radzie Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego podjętą uchwałę popierającą wniosek dr. Ryszarda Koczury o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie mikrobiologia.**

Sekretarz komisji

Prof. dr hab. Katarzyna Lisowska

Przewodnicząca Komisji

Prof. dr hab. Anna Skorupska